

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/87/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3816010369
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 10. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3816010369.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tótha a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Patrika Príbelského, PhD., v trestnej veci proti obžalovanému O. W., nar. XX. XX. XXXX v K., pre zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods.1 Tr.zák. a prečin výtržníctva podľa § 364 ods.1 písm.a), ods.2 písm.b) Tr.zák. s poukazom na § 138 písm.a) Tr.zák., o odvolaní prokurátora Okresnej prokuratúry v Prievidzi proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 4.8.2016, sp.zn. 2T/93/2016, na verejnom zasadnutí konanom dňa 13.10.2016 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods.1 písm.d), ods.2 Tr.por. z r u š u j e s a v napadnutom rozsudku výrok o treste odňatia slobody, spôsobe jeho výkonu a výrok o treste prepadnutia veci.

Podľa § 322 ods.3 Tr.por. sa

obžalovaný O. W. - nar. XX. XX. XXXX v K., trvale bytom M. O., prechodne bytom O., K. č. XX/XX, t.č. vo väzbe v ÚVV Ilava

o d s u d z u j e :

Podľa § 155 ods. 1, § 42 ods. 1, § 41 ods. 2, § 37 písm.m), § 36 písm.l), písm.n), § 38 ods. 2, ods.3 Trestného zákona k súhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 5 (päť) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona, pre výkon trestu sa zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd zároveň zrušuje výrok o treste, ktorý bol uložený obžalovanému O. W. rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 3T/72/2016, zo dňa 29. 06. 2016, právoplatný dňa 29. 06. 2016 ako i všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona k trestu prepadnutia veci a to 1 ks prsteňa z bieleho kovu, rozpojený, jeden jeho koniec je v tvare špicu, ktorý sa nachádza v úschove na Okresnom súde v Prievidzi pod por. č. 11/16 zo dňa 21.6.2016.

Podľa § 60 ods. 6 Trestného zákona vlastníkom prepadnutej veci sa stáva štát.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 4.8.2016, sp. zn. 2T/93/2016 bol obžalovaný O. W. uznaný vinným pre zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods.1 Tr.zák. v súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods.1 písm.a), ods.2 písm.b) Tr.zák. s poukazom na § 138 písm.a) Tr.zák. na tom skutkovom základe, že dňa 31.03.2016 v čase okolo 22:10 hod. v O. na ulici R. č. XXX, v pohostinstve Nord Club v miestnosti s výhernými automatmi fyzicky napadol poškodeného B. C., nar. XX. XX. XXXX, bytom O., a to tak, že k nemu pristúpil spredu a jedným pohybom pravou rukou, na ktorej prostredníku mal prsteň so zabrúseným hrotom, mu spôsobil reznú ranu ľavej strany tváre od sánky cez líce povedľa ľavého oka až k čelu v dĺžke 12 cm, čím mu spôsobil poranenie temporálnej vetvy ľavého tvárového nervu s následnou poruchou zavretia pravej očnej gule a krvavé presiaknutie očnej spojovky ľavého oka so zanechaním trvalých následkov v podobe straty citlivosti ľavej strany tváre, neschopnosti dovrieť mihalnice na ľavom oku, čím dochádza k trvalej pootvorenej očnej štrbine na cca 5 mm, a tým aj k nedostatočnému zvlhčeniu oka, ochrnutia a spadnutia ľavého ústneho kútika so zhoršením príjmu potravy, neprirodzene vyhladeného čela ľavej strany tváre s veľkou viditeľnou vpáčenou jazvou červenej farby, na ľavej strane tváre idúcej i z hornej časti čela nadol povedľa oka až ku ľavej sánke v dĺžke 11 centimetrov, líšiacej sa od okolia viditeľným rebrikom od stehov, ktoré zranenia majú charakter zmrzačenia a zohyzdenia a ktoré závažne ovplyvňovali obvyklý spôsob života poškodeného v trvaní viac ako 42 dní.

Za to bol odsúdený podľa § 155 ods. 1, § 42 ods. 1, § 41 ods. 2, § 38 ods. 7 Trestného zákona k súhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 5 rokov, pričom podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona bol na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Súčasne bol podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušený výrok o treste, ktorý bol uložený obžalovanému O. W. rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 3T 72/2016, zo dňa 29. 06. 2016, právoplatný dňa 29. 06. 2016 ako i všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad. Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona bol tiež obžalovanému uložený trest prepadnutia veci a to 1 ks prsteňa z bieleho kovu, rozpojený, jeden jeho koniec je v tvare špicu, ktorý sa nachádza v úschove na Okresnom súde v Prievidzi pod por. č. 11/16 zo dňa 21.6.2016, pričom bolo rozhodnuté podľa § 60 ods. 6 Trestného zákona, že vlastníkom prepadnutej veci sa stáva štát. Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku bol poškodený B. C., nar. XX. XX. XXXX, bytom O., M. W. XX/X s nárokom na náhradu škody odkázaný na občiansko-súdne konanie.

Citovaný rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože bol v zákonnej lehote napadnutý odvolaním prokurátora proti výroku o treste v neprospech obžalovaného. V písomných dôvodoch odvolania prokurátor namietal, že okresný súd pri rozhodovaní o treste nesprávne vyhodnotil osobu obžalovaného a závažnosť spáchaného skutku, keď použil ustanovenie § 37 ods.8 Tr.zák. a neprihliadal na pomer príťažujúcich a poľahčujúcich okolností. Použitie ustanovenia § 38 ods.7 Tr.zák. okresný súd odôvodnil skutočnosťou, že ukladal trest s použitím ustanovenia § 41 ods.2 Tr.zák. a teda súčasné použitie § 38 ods.4 Tr.zák. a z toho vyplývajúce zvýšenie dolnej hranice trestnej sadzby by bolo pre obžalovaného neprimerane prísne. S takýmito závermi sa prokurátor nestotožňuje jednak s poukazom na povahu a závažnosť spáchanej trestnej činnosti, ako aj osobu obžalovaného, ktorý je náchylný protispoločenskému správaniu a zjavne nerešpektuje pravidlá správania a koná bez zábran. Už v minulosti bol dvakrát vo výkone trestu odňatia slobody, v oboch prípadoch za násilnú trestnú činnosť a z výkonu trestu bol prepustený dňa 10.6.2010. Opätovne rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp.zn. 3T/72/2016 bol odsúdený za násilnú trestnú činnosť, ktorej sa dopustil voči príslušníkovi policajného zboru. Skutok spáchal pod vplyvom omamných látok a preto bol tento kvalifikovaný ako prečin opilstva podľa § 363 ods.1 Tr.zák. U obžalovaného sa jedná o abúzus návykových látok a bola tiež zistená zmiešaná porucha osobnosti. Súčasne prokurátorka uviedla, že v roku 2014 bol postihnutý za priestupok proti verejnému poriadku. V prejednávanom prípade sa dopustil závažného zločinu, ktorého následky na zdraví poškodeného budú trvalé. Vzhľadom na tieto okolnosti z hľadiska účelu trestu nepostačuje jeho uloženie s použitím § 38 ods.7 Tr.zák. a v záujme predchádzania trestnej činnosti mal okresný súd uložiť trest nepodmienečný i za použitia § 38 ods.4 Tr.zák. V závere odvolania prokurátor uviedol, že použitie ustanovenia § 38 ods.7 Tr.zák. nie je možné akceptovať aj z dôvodu, že v danom prípade nedošlo k ukladaniu zvýšeného súhrnného trestu odňatia slobody. Z citovaného ustanovenia Trestného zákona je zrejmé, že zákonodarca v tomto ustanovení mal na mysli použitie asperačnej zásady, kedy pod pojmom zvýšený súhrnný trest mal na mysli ukladanie trestu za použitia ustanovenia § 41 ods.2 Tr.zák. vety za bodkočiarkou. Keďže v súčasnosti takéto ukladanie zvýšeného súhrnného trestu stráca opodstatnenie vzhľadom na Nález Ústavného súdu, ktorým bola veta za bodkočiarkou vyhlásená za protiústavnú, stráca v tomto smere opodstatnenie aj ustanovenie § 38 ods.7 Tr.zák., ktoré bolo viazané

práve na takto ukladaný trest. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti prokurátorka navrhla, aby krajský súd podľa § 321 ods.1 písm.e) Tr.por. zrušil v napadnutom rozsudku výrok o treste a sám rozhodol tak, že obžalovanému podľa § 155 ods.1, § 42 ods.1, § 41 ods.2, § 38 ods.4, § 36 písm.l) a § 37 písm.h), písm.m) Tr.zák. uložil súhrnný trest odňatia slobody v prvej polovici upravenej trestnej sadzby, na výkon ktorého ho zaradi do ústavu so stredným stupňom strázenia a súčasne podľa § 42 ods.2 Tr.zák. zruší výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Prievidza sp.zn. 3T/72/2016 zo dňa 29.6.2016 a všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej zrušením došlo, stratili podklad a napokon podľa § 60 ods.1 písm.a) Tr.zák. obžalovanému uloží trest prepadnutia veci a to predmetného prsteňa z bieleho kovu s tým, že vlastníkom prepadnutej veci sa stáva štát tak ako o tom rozhodol už okresný súd.

K odvolaniu prokurátorky sa písomne prostredníctvom obhajcu vyjadril i obžalovaný, ktorý v prvom rade uviedol, že názor prokurátorky vyjadrený v odvolaní vo vzťahu k možnosti aplikácie ustanovenia § 38 ods.7 Tr.zák. nepovažuje za správny s poukazom na tú skutočnosť, že toto ustanovenie nebolo zmenené ani po zverejnení Nálezu Ústavného súdu SR týkajúce sa znenia § 41 ods.2 Tr.zák. vety za bodkočiarkou. Je teda zrejmé, že ustanovenie § 38 ods.7 Tr.zák. možno aplikovať pri ukladaní zvýšeného trestu podľa § 41 ods.2 Tr.zák. v platnom znení. V danom prípade po úprave zákonnej trestnej sadzby v zmysle § 41 ods.2 Tr.zák. obžalovanému hrozil trest odňatia slobody od 4 rokov do 13 rokov 4 mesiace. V prípade aplikácie ustanovenia § 38 ods.4 Tr.zák. tak ako sa toho domáhala prokurátorka, by obžalovanému hrozil trest odňatia slobody od 7 rokov 1 mesiaca a 10 dní do 13 rokov a 4 mesiacov, čo by bolo nepochybne vzhľadom na jeho pomery a okolnosti prípadu neprimerane prísne. Vo vzťahu k argumentácii prokurátorky, že už v minulosti bol rozsudkom OS Prievidza sp.zn. 3T/72/2016 odsúdený obžalovaný za násilnú trestnú činnosť voči príslušníkovi policajného zboru, z čoho má vyplývať, že nemá rešpekt pred autoritami, uviedol, že predmetný čin bol kvalifikovaný ako prečin opilstva, keďže konal v stave nepríčetnosti a nebol si vedomý toho, že sa dopúšťa trestnej činnosti voči príslušníkovi PZ. Aj z uvedeného dôvodu nemožno násilné konanie obžalovaného považovať za jeho bežné správanie ako to naznačila prokurátorka v odvolaní. Napokon poukázal na to, že s orgánmi činnými v trestnom konaní spolupracoval, dobrovoľne im odovzdal predmetný prsteň, k skutku sa priznal, jeho spáchanie oľutoval, počas väzby mal možnosť prehodnotiť svoj doterajší život, uvedomiť si chyby, ktorých sa dopustil a to aj s ohľadom na to, že sa v uplynulom roku stal otcom, pričom jeho dcéra bude vyrastať niekoľko rokov bez otca. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti obhajoba je toho názoru, že nie sú dôvody na zrušenie alebo zmenu napadnutého rozsudku, ktorý považuje obhajca za správny a zákonný. Preto navrhol, aby odvolací súd podľa § 319 Tr.por. odvolanie prokurátorky zamietol, alternatívne ak by sa odvolací súd stotožnil s názorom prokurátorky, navrhol uložiť obžalovanému súhrnný trest odňatia slobody s použitím § 39 ods.1 Tr.zák. a to pod dolnú hranicu trestnej sadzby.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní prokurátorka krajskej prokuratúry uviedla, že sa v plnej miere pridriava písomných dôvodov odvolania okresného prokurátora a navrhla, aby odvolací súd tomuto v celom rozsahu vyhovel.

Obhajca obžalovaného rovnako uviedol, že sa pridriava písomného vyjadrenia k odvolaniu a nad rámec uvedeného dodal, že podľa jeho názoru je prítomná u obžalovaného i ďalšia poľahčujúca okolnosť v zmysle § 36 písm.n) Tr.zák., teda, že obžalovaný napomáhal orgánom činným v trestnom konaní a to s poukazom na jeho vyhlásenie pred súdom prvého stupňa, ale i jeho postoj v prípravnom konaní, kedy napomohol pri ustálení skutkového stavu tým, že dobrovoľne vydal predmetný prsteň. Keďže správne mal byť u obžalovaného vyrovnaný pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností, neprichádza do úvahy aplikácia § 38 ods.7 Tr.zák., pričom trest uložený obžalovanému považuje za primeraný a zákonný. Preto navrhol odvolanie prokurátorky ako nedôvodné zamietnuť.

Obžalovaný vyjadril ľútosť nad tým, že na verejnom zasadnutí nie je prítomný poškodený, pretože by sa mu chcel osobne ospravedlniť. Trestný čin spáchal, ľutuje toho, pričom uložený trest považuje za primeraný. Navrhol preto zamietnuť odvolanie prokurátorky.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr.por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por.

Krajský súd preskúmal v intenciách § 317 ods.1 Tr.por. napadnutý výrok rozsudku súdu prvého stupňa, pričom pokiaľ ide o výrok o vine, súd prvého stupňa postupoval v súlade so zákonom, keď po tom, čo prijal na hlavnom pojednávaní vyhlásenie obžalovaného podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr.por. o vine, uznal obžalovaného napadnutým rozsudkom vinným zo zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods.1 Tr.zák. v súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods.1 písm.a), ods.2 písm.b) Tr.zák. s poukazom na § 138 písm.a) Tr.zák., pretože tento svojím konaním popísaným v skutku naplnil všetky zákonné znaky citovaných trestných činov. Keďže odvolací súd v napadnutom rozsudku vo vzťahu k výroku o vine a v postupe súdu výroku o vine predchádzajúcom nezistil chyby odvolaním nevytýkané a odôvodňujúce podanie dovolania, preskúmal z podnetu podaného odvolania len výrok o uloženom treste a dospel k nasledujúcim záverom.

Krajský súd preskúmajúc výrok o treste zistil, že okresný súd pri ukladaní trestu síce prihliadol na zákonné ustanovenia dôležité z hľadiska jeho ukladania, vychádzal zo zásad uvedených v § 34 Tr. zák. a účelu trestu, najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti nápravy, avšak nevyhodnotil dôsledne všetky okolnosti prípadu majúce v tomto smere význam, v dôsledku čoho nesprávne aplikoval príslušné ustanovenia Trestného zákona.

O osobe obžalovaného bolo zistené, že bol doteraz štyrikrát súdne trestaný, pričom v prvom prípade sa na neho hľadí akoby nebol odsúdený. V druhom prípade bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza sp.zn. 3T/76/2008 zo dňa 7.4.2008, právoplatným dňa 23.5.2008, pre trestný čin podľa § 363 ods.1 Tr.zák. k trestu odňatia slobody na 2 mesiace s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 1 rok. Následne mu bol nariadený výkon trestu odňatia slobody. V treťom prípade bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp.zn. 3T/143/2009, zo dňa 10.6.2009, právoplatným toho istého dňa, pre trestné činy podľa § 194 ods.1,ods.2 písm. a), písm. d), § 156 ods.1, ods.2 písm.b) Tr. zák. k trestu odňatia slobody na 20 mesiacov nepodmienečne do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Z výkonu týchto uložených trestov bol podmienenčne prepustený dňa 10.6.2010 a v skúšobnej dobe sa osvedčil. Naposledy bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Prievidza, sp.zn. 3T/72/2016 zo dňa 29. júna 2016, právoplatným toho istého dňa, pre prečin opilstva podľa § 363 ods.1 Tr.zák., za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 2 roky s jeho podmienenčným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 3 roky. Podľa správ z výkonu väzby jeho správanie, ktoré spočiatku nebolo v poriadku, sa upravilo. Z evidencie priestupkov vyplýva že od roku 2010 bol viackrát postihnutý za priestupky, v roku 2014 za priestupok proti občianskemu spolunažívaniu a tiež za priestupok proti verejnému poriadku.

Vzhľadom na vyššie uvedené potom okresný súd správne konštatoval, že obžalovanému je potrebné uložiť súhrnný trest odňatia slobody a to s použitím § 42 ods.1 Trestného zákona, pretože aktuálne prejednávaného skutku sa dopustil skôr, ako bol vyhlásený rozsudok Okresného súdu Prievidza, sp.zn. 3T/72/2016 zo dňa 29. júna 2016, ale i s použitím § 41 ods.2 Trestného zákona, keďže ukladal súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu za viac úmyselných trestných činov spáchaných dvoma skutkami, pričom jeden z nich je zločinom.

Krajský súd však zistil, že okresný súd nesprávne ustálil pomer príťažujúcich a poľahčujúcich okolností, keď u obžalovaného zistil jednu poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona (priznanie k trestnej činnosti a jej úprimné oľutovanie obžalovaným) a dve príťažujúce okolnosti podľa § 37 písm. h), m) Trestného zákona, teda, že spáchal viac trestných činov a bol už za trestný čin odsúdený. Je nutné v tomto smere súhlasiť s názorom obhajoby vysloveným pred odvolacím súdom, že obžalovanému mala byť správne súdom priznaná i poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr.zák., teda že obžalovaný napomáhal príslušným orgánom pri objasňovaní trestnej činnosti, čo vyplýva nielen z jeho priznania a urobeného vyhlásenia o vine pred súdom, ale čiastočne i zo spolupráce obžalovaného v prípravnom konaní.

Na druhej strane ak okresný súd u obžalovaného zistil príťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. h/ Tr.zák. z dôvodu, že obžalovaný spáchal dva trestné činy, za ktoré mu ukladal súhrnný trest, krajský súd musel skonštatovať, že túto príťažujúcu okolnosť použil okresný súd nesprávne. Spáchanie viacerých trestných činov ako príťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h/ <aspi://module='ASPI'&link='300/2005 Z.z.%252337'&ucin-k-dni='30.12.9999'> Tr. zák. sa totiž nepoužije, ak je potrebné z dôvodu viacčinného súbehu trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom, ukladať úhrnný trest a aplikovať asperačnú

zásadu v zmysle § 41 ods. 2 Tr. zák., tak ako tomu bolo v prejednanom prípade. Spáchanie viacerých trestných činov, z ktorých je aspoň jeden zločinom, je totiž okolnosťou podmieňujúcou použitie prísnejšej trestnej sadzby podľa citovaného ustanovenia § 41 ods.2 Tr.zák. Okolnosť podmieňujúca použitie prísnejšej trestnej sadzby môže byť použitá nielen podľa úpravy obsiahnutej v ustanovení osobitnej časti Trestného zákona (v jeho príslušnom vyššom odseku), ale aj v ustanovení všeobecnej časti Trestného zákona (§ 41 ods. 2 <aspi://module='ASPI'&link='300/2005 Z.z.%252341'&ucin-k-dni='30.12.9999'> Tr.zák.). Ak je potom takto použitá, jej duplicitnému použitiu, ako prirážajúcej okolnosti podľa § 37 písm. h/ <aspi://module='ASPI'&link='300/2005 Z.z.%252337'&ucin-k-dni='30.12.9999'> Tr. zák., bráni zásada „ne bis in idem“ vyjadrená v § 38 ods. 1 <aspi://module='ASPI'&link='300/2005 Z.z.%252338'&ucin-k-dni='30.12.9999'> Tr. zák.

S prihliadnutím na vyššie uvedené mal okresný súd správne obžalovanému priznať dve poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. l) a § 36 písm. n) Tr.zák. a len jednu prirážajúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, keďže bol už za trestný čin pred aktuálne prejednanou zbiehajúcou sa trestnou činnosťou odsúdený. Preto pri správnom postupe mal byť okresným súdom ukladaný súhrnný trest podľa trestnej sadzby trestného činu najprísnejšie trestného (§ 155 ods.1 Tr.zák. - 4 až 10 rokov), upravenej s použitím § 37 písm.m), § 36 písm.l), písm.n), § 38 ods.3 Tr.zák., (prevaha poľahčujúcich okolností) a s použitím § 42 ods.1 Tr.zák. (súhrnný trest), 41 ods.2 Tr.zák. (tzv. asperačná zásada) a to od 4 rokov do 10 rokov, 5 mesiacov a 10 dní, kedy už vzhľadom na pomer poľahčujúcich a prirážajúcich okolností neprichádzalo do úvahy použitie ustanovenie § 38 ods.4 Tr.zák. a následne ani použitie ustanovenia § 38 ods.7 Tr.zák. súdom prvého stupňa, ktorého aplikáciu namietala prokurátorka v odvolaní. Je pritom zrejmé, že okresný súd pri rozhodovaní o potrestaní obžalovaného vzhľadom na ním nesprávne konštatovanú prevahu prirážajúcich okolností, prvotne vychádzal z nesprávne určenej trestnej sadzby s poukazom na § 38 ods.4 Tr.zák., (aj keď následne použil ustanovenie § 38 ods.7 Tr.zák.), čo by mohlo zakladať dovolací dôvod.

V dôsledku uvedeného považoval odvolací súd za nutné z podnetu podaného odvolania prokurátorkou vyššie uvedené pochybenia súdu prvého stupňa napraviť, pričom je nutné uviesť, že odvolací súd pri rozhodovaní o odvolaní prokurátora podaného v neprospech obžalovaného je povinný podľa § 317 ods. 1 <aspi://module='ASPI'&link='301/2005 Z.z.%2523317'&ucin-k-dni='30.12.9999'> Tr.por., posledná veta, všimnúť si zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov rozsudku, i správnosť postupu konania, ktoré rozsudku predchádzalo, aj keď ide o vady, ktoré sa v odvolaní nevytykali, a bez ohľadu na to, či takéto preskúmanie je v prospech alebo v neprospech obžalovaného.

Preto podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 2 Tr. por. zrušil v napadnutom rozsudku celý výrok o treste a spôsobe jeho výkonu a treste prepadnutia veci a sám rozhodoval o potrestaní obžalovaného. Prihliadol na všetky skutočnosti a zásady dôležité z hľadiska ukladania trestu, najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prirážajúce a poľahčujúce okolnosti, osobu páchatela, jeho pomery a možnosti nápravy. Na jednej strane je nutné uviesť, že obžalovaný už bol súdne trestaný a vzhľadom na predchádzajúce odsúdenia možno konštatovať, že má skutočne sklón k páchaniu trestnej činnosti, za čo už bol vo výkone trestu odňatia slobody, pričom posledne spáchaným skutkom spôsobil nie zanedbateľný následok. Na druhej strane sa k činu priznal a tento úprimne oľutoval, svojim priznaním napomáhal príslušným orgánom pri jeho objasňovaní a prejavil snahu po náprave a bolo prihliadnuté z pohľadu osobných pomerov na skutočnosť, že sa mu prednedávnom narodila dcéra. Na základe zhodnotenia všetkých vyššie uvedených dôvodov odvolací súd dospel k záveru, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje obžalovanému za spáchanie zbiehajúcej sa trestnej činnosti aj uloženie súhrnného trestu odňatia slobody nad spodnou hranicou takto stanovenej trestnej sadzby a podľa § 155 ods. 1, § 42 ods. 1, § 41 ods. 2, § 37 písm.m), § 36 písm.l), písm.n), § 38 ods. 2, ods.3 Tr. zák. mu uložil súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 5 rokov, na výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Súčasne podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušil výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Prievidza sp. zn. 3T 72/2016, zo dňa 29. 06. 2016, právoplatný dňa 29. 06. 2016, ako i všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Napokon tiež podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. obžalovanému súd uložil i trest prepadnutia veci a to 1 ks prsteňa z bieleho kovu, rozpojený, jeden jeho koniec je v tvare špicu, ktorý sa nachádza v úschove na Okresnom súde v Prievidzi pod por. č. 11/16 zo dňa 21.6.2016 s tým, že podľa § 60 ods. 6 Trestného zákona vlastníkom prepadnutej veci sa stáva štát a to z dôvodu, že tento bol použitý na spáchanie trestnej činnosti.

Odvolací súd je presvedčený, že takto uložené tresty budú dostatočným nielen na potrestanie obžalovaného, ale budú aj trestami primeranými a spravodlivými z pohľadu stíhanej trestnej činnosti a aj z pohľadu proporcionality. Aj keď je trest uložený tesne nad spodnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby, je nutné povedať, že ide o pomerne dlhodobé obmedzenie osobnej slobody obžalovaného, ktoré podľa presvedčenia súdu bude mať na neho dostatočný prevýchovný vplyv, aby si uvedomil závažnosť svojho protispoločenského konania a bude ním splnený účel trestu tak, ako to má na mysli ustanovenie § 34 Tr. zák., t.j. chrániť spoločnosť pred páchatelmi trestných činov, zabrániť odsúdenému v ďalšom páchaní trestnej činnosti a vychovať ho k tomu, aby viedol riadny život a tiež výchovne pôsobil na ostatných členov spoločnosti.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.